

αὐτὸν ἐδικὸν της, ἡγουν τῆς νύμφης· ἀκόμ(ι) καὶ ὅτι ντεσκαδέντζια τῆς θέλει γγύξη
30 ἀπὸ τῆς Ἀγγελέτας, τῆς ἀδελφῆς της, εἰς τὸν θάνατόν της, ἡγουν ἀπὸ τὸ ἀμπέλ(ην)
τ'Αγερσανίου (καὶ) ἀπὸ τὸ σποίτην της, καὶ αὐτὰ ἐδικὰ της.

Ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλον μέρος καὶ ὁ γαμπρὸς τάσσει καὶ αὐτὸς τῆς γυναικὸς του (καὶ)
τῶν παιδίων, ὅπου θέλει κάμει ἀντάμα της ὅτι ἔχει καὶ ἀφεντεύει τὴν σήμερον καὶ
ὅτι θέλει κοιστάρει σόλην του τὴν ζωὴν, στάμπελε μόμπηλε, καὶ τὰ ἐξῆς.

35 Μετὴν κοντετζιὼν ἐτούτην θέλουν καὶ τάσσουν τὰ λεγόμενα προικία οἱ μερίδες·
ὅτι ἂν κάμους(ιν) παι(δία) ἐκ τῆς σαρκὸς τ(ων), νὰ τὰ κληρονομούσιν· ἄμε ἂν ἀποθάνη
ὁμπρὸς ἡ νύμφη ἄκληρος, νάχει ὁ γαμπρὸς τὸ κρεββατοστρώσιν του μοναχὰ κατὰ
τὴν τάξην, καὶ τὰ δε λοιπά της προικία νὰ στρέφονται εἰς τοὺς πλαῖα της πρόξυμοις
μετὰ μυσά τως ἀκοίστα· ὁμοίως ἂν ἀποθάνη ὁ γαμ[πρὸς], ἡ νύμφη νὰ γαλδέρει τὸ
40 ἐδικὸν του ὅλλον ἕως νὰ κρατεῖ τὴν τιμὴν του κατὰ τὴν τάξην, (καὶ) τελειώνοντα
ἡ τημὴ του, νὰ στρέφουντ(αι) τὰ δε λοιπά του εἰς τοὺς πλαῖα του πρόξυμοις [. . .]
μετὰ μυσά των ἀκοίστα. Βάλους(ιν) καὶ ἀλληλογίαν (ὑπέρπυρα) 500, ὁ ἀλληλογίσας νὰ
τὰ πληρώνι τὰ ἡμυση τῆς ἀφεντί(ας) καὶ τὰ ἡμυση τῆς μερίδος, ὅπου στέργει, (καὶ)
τὰ ἐξῆς, καὶ πάλλη νὰ στέκει βεβαία ἡ παρούσα γραφῇ. Δια μαρτυρίας τοῦ μισερ
45 πρε Νικολοῦ Ντελιβέγια, Ντεζαουερίου, μισερ Μάρκου Καταλούζου καὶ μισερ Ἀντω-
νίου Κροίστου, τοῦ μισερ Ἰάκουμου, καὶ τοῦ μισερ Φραντζέσκου Ἀμάη καὶ τοῦ ματ-
τρο Λιανοῦ Μοσκόπουλου.

18 Ἀπριλίου 1551

Εὐγαλμ(ένη). Εὐγαλμ(ένη) πάλη.

+ Εἰς δόξαν Χ(ριστοῦ), ἀμὴν. , αφνα', μηνὶ Ἀπριλλίω ιη'. Εἰς τὸν Μπούργ(ον)
τῆς Ναξίας, εἰς τὸ σποίτι τοῦ κυρ Κωσταντῆ Φιλαδελφιανοῦ, συμφωνίαν ὑπανδρίας
καὶ καθαρὸν σηνικέσιον θέλει καὶ κάμνη ὁ κυρ Γεώργ(ιος) ὁ Μαρμαράς καὶ ἡ συμβία
5 του ἡ κερ Ἀνα μαζοὶ μετὸν κυρ Ἰω(άννη) Σάσω τοῦ Κάρλου, ἐκ τῆς Μικόνου, ὅπως
ἐν Θ(ε)ῶ ἀγίῳ νὰ τὸν ἐπάρουσι γαμπρὸν εἰς τὴν ἀνεψιάν τωνε τὴν Ἀνοῦσα, τὴν θυγα-
τέραν τοῦ μακαριτοῦ κυρ Νικολοῦ Διασωρινοῦ τοῦ Ροδίτ(ι), λέγομεν εἰς ἄνδραν της
νόμιμον (καὶ) εὐλογιτικόν, καθῶς ὀρίζει ἡ ἀγία τοῦ Θ(εο)ῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ
Ἐκκλησία· οὕτω τὴν θέλ(ει) καὶ ὁ κυρ Ἰω(άννης) τὴν εἰρημένην Ἀνοῦσαν ὁ διὰ γυναι-
f <κ>τ καν του νόμιμον παρθέ[[νον] κυρ Γεώρ<γιος> καὶ ἡ συμβία του ἡ κερ
Ἀννα τάσσουν τῆς Ἀν[ούσας τ]ῆς ψυχῆς τωνε καὶ τοῦ γαμπροῦ τωνε
πρῶτον μὲν τὴν εὐχὴν [τως καὶ εἰς ὄνομαν] προΐκας: Ἀρχὶ τὴν κάμαραν, ὅπου ἔχει

ἀπο γωνικόν της, κα[θῶς εὐρίσκ]ε(ται), πλησί(ων) τοῦ λεγωμένου κυρ Γεωργί(ου), μετὸ κατώγιν της, ἀπὸ [τὴν σήμερον]· ὁμοίως καὶ τὸ ἀμπέλ(ην) τοῦ Γυρίου, ὅπου ἔνε πλησί(ων) τοῦ ῥηθέντος [ἀπὸ] τὴν σήμερον· οὕτως καὶ τὸ πελιγάρδην, ὅπου 15 ἔχει ἀγωραστὸν ὁ κυρ Γεώρ[γ(ιος) μετὴν κε]ρ Ἄννα ἀπὸ τοῦ ἀδελφού της ἐκεῖ στὸ Γύρι, πλησί(ων) τοῦ ἀμπελίου τοῦ ἄνωθεν, τὸ ἐμυσὸν ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ τὸ ἄλλον ἐμυσὸν ἀποθανόντας τῶνε καὶ τῶν διονῶν· ἀκόμ(ι) καὶ τὴν κατζάγραν, ὅπου ἔχουσιν ἀπὸ γωνικόν της ἡ κερ Ἄννα εἰς τὰ Καλαμούροια, πλησί(ων) τοῦ μεγαλειωτάτου μισερ Μπαλή τοῦ μισερ Μάρκου Κρίσπου, ἀπὸ τὴν ῥωδίαν καὶ κάτω, νὰ μυραστὴν, νὰ εἶνε 20 διαλεγώνας ὁ γαμπρὸς καὶ ἡ νύμφη, νὰ πάρουσιν οἶαν μερί(αν) θέλου, ἢ τὴν κάτω ἢ τὴν ἀπάνω, πληρώνοντας ἡ κάτω μερία τοῦ μεγάλου Θεολόγου τῆς Πάτμου ἓνα μέτρον κρασὶν τέλος αἰωνίως καὶ πετεινόπουλα β' τέλος τὸ πράγμαν ὅλλον, τὸ ἐμυσὸν τὸ ἓναν πετεινόπουλ(ον), καὶ τὸ ἄλλον ἐμυσὸν πρᾶγμα τὸ ἄλλον πετεινόπουλον· με τοῦτο ἡ λυνὸς καὶ τὸ πηγάδιν νὰ λογ(οῦνται) τὰ ἐμυσὰ τῆς κάτω [μερί]ας καὶ τ' ἄλλα 25 ἐμυσὰ τῆς ἀπάνω μερίας· ἀποξυλου ἡ λεγωμένη κατζάγρα [ ]αὐτῶς· ὁμοίως καὶ τὸ χωράφην, τὸ ἔχουσιν ἀγωραστ(όν) ἀπὸ τὸν Ἰω(άννη) τὸν γυναικάδερφόν του, πλησί(ων) τοῦ κυρ Δημητρ(ίου) τοῦ Τζανετῆ καὶ τοῦ Ἀντωνίου Τριαντάφилου, καθῶς εὐρίσκεται σπαρμένον, ἀπὸ τὴν σήμερον· παπλώματ(α) γ'· σεντόνια ζευγάρια γ'· μαξελάρια ζευγάρια ε'· κεντιτὰ· κουρτίνες β'· κεντιταῖς· γυροκουρτίνες κεντιτὰ· τυλάργη καινούριον γεμάτον 30 καὶ ἄλλον εὐκερον· προσκεφαλάδια δ'· πακυμάντιλα πῆχες κε'· μπολιες ιε'· ἀνεπε-τάρη χρυσὸν α'· μαργαριταρένη σκούφια· δακτυλῆ(δια) χρυσὰ δ'· μπουταρόλ(α) ἀργυρὰ δ'· βατζέλι(ι) α'· στάνια κομάτ(ια) γ'· κασέλες γ'· πάγκον α'· καδέγλες βενέτικες β'· κουρτίνες τοῦ τείχου β'· βουτζοῖα κρασικὰ εὐκερα β'· καὶ εἰς τὸν θάνατόν τῶνε εἴτι τῶν ἐθέλει εὐρεθεῖ, κινητὰ καὶ ἀκίνητα, ρεσαλβάροντας ἀπο ντεσγράτζιαν καὶ μπε- 35 ζώνιαν, ὅπου νὰ τοῖς εὔρει, καὶ ἀπο παι(δία) εὐλογιτικὰ, ὅπου νὰ ἤθελεν ἀκαδέρει στὸ ὕστερον νὰ κάμου· καὶ δουκ(άτα) ι' ὁ διὰ τὴν ψυχὴν τ(ως).

Ἄπο δὲ καὶ ὁ κυρ Ἰω(άννης) ὁ γαμπρὸς τάσσει καὶ προμετέρει καὶ αὐτὸς τῆς συμβίας του καὶ τῶν παιδίων, ὅπου θέλει κάμει με ταυτὴν δουκ(άτα) χρυσὰ ρ', ἡγουν ἕκατ(όν), τὰ ὁποῖα λέγει πῶς ἔχει ἀφητὰ εἰς τὴν Χίον, εἰς τῆς ἀδελφῆς του τὰ χέροια, 40 καὶ τὴν φωρεσίαν του ὅλ(ην), καὶ εἴ τι ἄλλον κοιστάρει νὰ εἶνε τῆς γυναικὸς του καὶ τῶν παιδίων τως.— Καὶ μετὴν κοντετζιῶν ἐτούτῃ θέλουσ(ιν) καὶ οἱ δύο μεροῖδες· ὅτι ἀν' κάμου(σιν) παι(δία) εὐλογιτικὰ ἐκ τῆς σαρκὸς τῶν, νὰ εἶνε ὅλλα τῶν παιδίων τως· ἡ δὲ καὶ ἡ νύμφη ἀποθάνῃ ἄκληρος, ὁ γαμπρὸς νὰ ἔχει ἓναν κρεβατοστρῶσι κατὰ τὴν ὀζάντζαν τοῦ τόπου μας, καὶ τὰ ἐποίλοιπά τ(ης) προικία νὰ στρέφουντε εἰς τοῖς 45 πλαῖα της πρόξυμοις, εὐγαλούμενον ἀπο κείνα, ὅπου ἔνε κόποι καὶ ἀγοραῖς τοῦ κυρ Γεωργ(ίου) Μαρμαρά, (καὶ) νὰ ναστρέφουνται εἰς αὐτόν καθολικά, ρινουντζιάρωντάς του

78 ⁴¹ α. ν' ἀναστρέφονται

f.<κγ>^v καὶ ἡ συμβία του τὰ δικα[ι|ώμ]ατά της· ἔτζει πάλλη ἀν αποθάνη καὶ ὁ γαμπρὸς
 ἄκλ[ηρος]] τὸ ἐδικόν του ὅλλον ἕως οὗ νὰ κρατῇ τὴν τιμὴν του,
 50 καὶ νὰ μ[πληρ]ώνοντα ἡ τημὴ του, νὰ στρέφονται εἰς τοῖς
 συμωτέροις του [Βάλουσιν] (καὶ) ἀλληλογ(ίας) (ὑπέρπυρα) φ', ὅποιον μέρος
 ἀλληλογίς(η), νὰ τὰ πληρώνει τὰ ἡμυση [τῆς ἀφεντί(ας)] (καὶ) τὰ ἡμυση τῆς μερίδος,
 ὁποῦ στέργει, καὶ τὰ ἐξῆς. Ὁ διὰ μαρτυρί[ας τοῦ] † νῆκαλδῶρω † καὶ
 τοῦ μαῖστρο Μμανόλ(ι) Καλαβροῦ καὶ τοῦ μ[αῖστρο]] Ντασύφαντου καὶ
 55 τοῦ κυρ Ἰω(άννη) Μακρὶ τοῦ Ἀναπλιώτη.—

f.<κβ>^r

Εὐγαλμ(ένη).

+ Εἰς δόξαν Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εο)ῦ ἡμῶν, ἀμὴν. , αφος', μηνὶ Ἀπριλ-
 λίῳ ιδ'. Εἰς τὴν Ναξίαν, εἰς τὸ μοναστήρι τῆς ἀκνωτάτης Ἀγγελοχαιρέτιστος, ἔμπρο-
 σθεν τῶν ὑποκάτωθ(εν) γεγραμμ(ένων) (καὶ) παρακαλετῶν μαρτύρων ἐνεφανήσθην
 5 ἐκεῖ κατα παρησί(ας) ἡ ἀρχόντισσα ἡ Μαρία ἀνωθ(η) τοῦ μισερ Νικολοῦ Κρουσέντζου, ἡ
 ὁποία ἔχοντας τον νοῦν της καὶ τὴν ὑγίαν καὶ τὴν ἁλῶτταν καθαρὰν θέλει οἰκία της
 βουλή καὶ θελήσεως καὶ χάμνη τὰ παρὰ ψυχικὸν εἰς ἄφεντι τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῆς
 καὶ τῶν γοναίων της. Γροικόντας πρὸς τὴν ἀνωθεν γεγραμμ(ένον) μοναστήρην, τοῦ
 ὁποίου θέλει καὶ ἀφίνη ἀποθανόντας της εἰς ψυχικὸν καὶ εἰς ὄνομα ψυχικοῦ ὅτι δὲ
 10 ἄρα καὶ ἀν ἔχει ἀπο λογαρασμὸν τῶν γοναίων της (καὶ) ἀπὸ πᾶσα ἄλλης λογῆς
 μόδον καὶ τρόπον, καὶ ὅτι ἄλλον ἤθελεν ἀκοιστάρη ἕως ὅλλην της τὴν ζωὴν, στάμ-
 πελε μόμπηλε, ἔτζει ἀπὸ τὰ π(ε)ρασμένα, ὁποῦνε ἀπὸ προικίον της, ὡσσὰν ἐκεῖνα ὁποῦ
 ἐκάμασιν καὶ θέλουν κάμειν μετὸν ἀνωθεν της συμβίον, θέλει θεληματικὸς καὶ ἀφίνη
 τα τοῦ λεγομένου μοναστηρίου αἰωνίως, ἡγουν ὁ διὰ τὴν ψυχὴν (της), ὡς ἀνωθ(εν).
 15 Καὶ ποτὲ δια κανέναν καιρὸν κανεῖς ἀπὸ τοῖς ἐδικοῖς της νὰ μὴν ἔχει τρόμηξη νὰ
 κοντραδίρι στὸ λεγόμενον ψυχικὸν εἰς βάρηταν τῆς Κεράς μας καὶ εἰς ἀραν καὶ κατάρ-
 ραν τῶν γοναίων μου καὶ ἐμοῦ τῆς ἀμαρτωλῆς, καὶ τοῦτο ἔστοντας καὶ ἐγὼ ὡσσὰν
 κερά καὶ νικοκερά τῶν πραγμάτων μου ἐμπόρου καὶ μπορῶ νὰ ταφίσω, ὅπου μου
 φανῇ διχῶς κοντραδιτζιὼν κανενός. Τ' ἀφείνω το λοιπὸν τοῦ λεγωμένου μοναστηρίου
 20 τῆς Κεράς μας τῆς Ἀγγελοχαιρέτιστος ὡς ἀνωθ(εν), μετὴν κοντετζιὼν ἐτούτη, νὰ
 μὴν ὑμποροῦν ποτὲ νὰ πουληθοῦν, μὴδὲ νὰ χαριστοῦν, μηδε ναλιεναριστοῦν, μόνον νὰ
 εἶνε τῆς Κεράς μας τῆς ἀνωθεν Ἀγγελοχαιρέτιστος αἰωνίως, εἰς γωβέρνον τῶν (πατέ-
 ρων), ὁποῦ θέλουν ἦστε εἰς τὸ αὐτὸ μοναστήρι ἀπὸ τὸ ὄρδινε τῶν πρεδικαδῶρων,

79 ¹⁸ ἀ. τ' ἀφίσω ²¹ ἀ. ν' ἀλιεναριστοῦν ²²⁻²³ χογρ. ¹ πρῶν = (πατέρων)